

Briselē, 2018. gada 30. janvārī

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI MUITAS UN NETIEŠO NODOKĻU JOMĀ

Apvienotā Karaliste 2017. gada 29. martā iesniedza paziņojumu par nodomu izstāties no Savienības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu. Tas nozīmē — ja vien ratificētajā izstāšanās līgumā¹ nebūs noteikts cits datums, visi Savienības primārie un sekundārie tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši no 2019. gada 30. marta plkst. 00:00 (pēc Centrāleiropas laika) ("izstāšanās datums").² Pēc tam Apvienotā Karaliste kļūs par "trešo valsti"³.

Izstāšanās sagatavošanās pasākumi skar ne tikai ES un valstu iestādes, bet arī privātpersonas.

Ņemot vērā ievērojamo nenoteiktību, jo īpaši attiecībā uz iespējamā izstāšanās līguma saturu, uzņēmējiem tiek atgādināts par juridiskajām sekām, kas ir jāņem vērā, kad Apvienotā Karaliste kļūs par trešo valsti⁴.

Ja vien iespējamajā izstāšanās līgumā nebūs paredzēts pārejas režīms, sākot no izstāšanās datuma, ES noteikumi muitas (sk. 1. iedaļu) un netiešo nodokļu (PVN un akcīzes nodokļi — sk. 2. iedaļu) jomā Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši⁵.

---

¹ Ar Apvienoto Karalisti notiek sarunas, lai panāktu vienošanos par izstāšanās līgumu.

² Turklāt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. panta 3. punktu Eiropadome, vienojoties ar Apvienoto Karalisti, var vienprātīgi nolemt, ka Līgumi vairs nav saistoši, sākot no vēlāka datuma.

³ Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībvalsts.

⁴ Attiecībā uz preču pārvietošanu, kas sākusies pirms izstāšanās datuma un beidzas izstāšanās datumā vai pēc tā, ES aņņemas vienoties ar Apvienoto Karalisti par izstāšanās līgumā iekļaujamajiem risinājumiem, pamatojoties uz ES nostāju muitas jautājumos, kas saistīti ar Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Savienības (https://ec.europa.eu/commission/publications/position-paper-customs-related-matters-needed-orderly-withdrawal-uk-union_en). Nostājas dokumentā izklāstītas arī administratīvās sadarbības procedūras izstāšanās datumā vai pēc tā starp ES-27 un Apvienoto Karalisti saistībā ar faktiem, kas iestājušies pirms izstāšanās datuma (piemēram, savstarpēja palīdzība saistībā ar izcelsmes apliecinājumu pārbaudi).

⁵ Šis paziņojums neattiecas uz vispārējiem muitas un nodokļa atbrīvojumiem, ko piemēro precēm, kuras ceļotāji Eiropas Savienībā ievē personīgajā bagāžā.

Tam no izstāšanās datuma konkrēti ir šādas sekas⁶.

1. MUITA

- Preces, kas ievestas ES muitas teritorijā no Apvienotās Karalistes vai ir jāizved no minētās teritorijas transportēšanai uz Apvienoto Karalisti, ir pakļautas muitas uzraudzībai un var tikt pakļautas muitas kontrolei saskaņā ar 2013. gada 9. oktobra Regulu (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu⁷. Tas cita starpā nozīmē, ka ir jāpiemēro muitas formalitātes, jāiesniedz deklarācijas un muitas dienesti var pieprasīt garantijas saistībā ar iespējamiem vai esošiem muitas parādiem.
- Uz precēm, kas ES muitas teritorijā ievestas no Apvienotās Karalistes, attiecas Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁸. Tas nozīmē, ka tiek piemēroti attiecīgie muitas nodokļi.
- Uz konkrētām precēm, ko ES ieved no Apvienotās Karalistes vai ko no ES izved uz Apvienoto Karalisti, attiecas aizliegumi vai ierobežojumi saistībā ar sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības apsvērumiem, cilvēku veselības un dzīvības aizsardzību, dzīvnieku vai augu aizsardzību vai nacionālo bagātību aizsardzību⁹.
- Savienības muitas teritorijā vairs nebūs derīgas atļaujas, ar ko piešķir atzītā uzņēmēja (AEO) statusu, un citas muitas vienkāršojumu atļaujas, ko izdevuši Apvienotās Karalistes muitas dienesti.
- Apvienotās Karalistes izcelsmes preces, kas ir iekļautas no ES uz trešām valstīm eksportētajās precēs, ES kopējās tirdzniecības politikas nolūkā vairs nekvalificēsies kā "ES saturs". Tas ietekmē ES eksportētāju spēju veikt kumulāciju ar Apvienotās Karalistes izcelsmes precēm un var ietekmēt to preferenciālo tarifu piemērojamību, par ko Savienība vienojusies ar trešām valstīm.

2. NETIEŠIE NODOKĻI (PVN UN AKCĪZES NODOKĻI)

- Preces, ko ES PVN teritorijā ieved no Apvienotās Karalistes vai kas ir nosūtītas vai transportētas no ES PVN teritorijas uz Apvienoto Karalisti, attiecīgi uzskatīs par preču importu vai eksportu saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ("PVN direktīva")¹⁰. Tas nozīmē, ka importam tiek piemērots PVN, savukārt eksports ir atbrīvots no PVN.

---

⁶ Uzskaitījums uzskatāmi parāda dažas būtiskas sekas muitas un netiešo nodokļu jomā saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Savienības, bet tas nav iecerēts kā izsmelošs uzskaitījums.

⁷ OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.

⁸ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.

⁹ Saraksts, kurā norādīti šādi aizliegumi un ierobežojumi, ir publicēts *TAXUD* ĢD tīmekļa vietnē un ir pieejams šeit:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/prohibition_restriction_list_customs_en.pdf

¹⁰ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

- Nodokļa maksātājus, kas vēlas izmantot kādu no PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas īpašajiem režīmiem (tā dēvēto vienas pieturas miniagentūru jeb *MOSS*) un kas sniedz telesakaru pakalpojumus, apraides pakalpojumus vai elektroniski sniegtus pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas Eiropas Savienībā, *MOSS* nolūkā būs jāreģistrējas kādā ES dalībvalstī.
- Nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un iegādājas preces un pakalpojumus vai importē preces, kurām kādā ES dalībvalstī piemēro PVN, un kas vēlas pieprasīt attiecīgā PVN atmaksu, prasījumu vairs nevar iesniegt elektroniski saskaņā ar Padomes Direktīvu 2008/9/EK¹¹, bet tas ir jāiesniedz saskaņā ar Padomes Direktīvu 86/560/EEK¹². Dalībvalstis var noteikt, ka atmaksāšanai, uz ko attiecas Direktīva 86/560/EEK, piemēro savstarpības principu.
- Uzņēmumam, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un ar nodokli apliekamus darījumus veic kādā ES dalībvalstī, attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt iecelt pārstāvi nodokļu jautājumos, kas atbild par PVN nomaksu saskaņā ar PVN direktīvu.
- Tādu preču pārvietošanu, ko ES akcīzes nodokļa teritorijā ievieš no Apvienotās Karalistes vai kas ir nosūtītas vai transportētas no ES akcīzes nodokļa teritorijas uz Apvienoto Karalisti, attiecīgi uzskatīs par akcīzes preču importu vai eksportu saskaņā ar Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvu 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu¹³. Tas cita starpā nozīmē, ka akcīzes preču aprites un kontroles sistēma (*EMCS*) pati par sevi vairs nebūs piemērojama akcīzes preču pārvietošanai ar atlikto akcīzes nodokli no ES uz Apvienoto Karalisti, bet šādu pārvietošanu uzskatīs par eksportu, ja akcīzes nodokļa uzraudzība beidzas vietā, kur notiek izvešana no ES. Tāpēc akcīzes preču pārvietošanai uz Apvienoto Karalisti būs vajadzīga eksporta deklarācija, kā arī elektronisks administratīvais dokuments (*e-AD*). Pirms uzsākt akcīzes preču pārvietošanu no Apvienotās Karalistes uz ES atbilstoši *EMCS*, jānoformē muitas formalitātes.

Komisijas tīmekļa vietnēs par nodokļu un muitas savienību (https://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en) un ārējo tirdzniecību (<http://ec.europa.eu/trade/import-and-export-rules/>) sniegta vispārīga informācija par noteikumiem, kādus pašlaik piemēro preču importam un eksportam. Kad vien iespējams, attiecīgās vietnes tiks atjauninātas ar papildu informāciju.

Eiropas Komisija
Nodokļu un muitas savienības ģenerāldirektorāts
Tirdzniecības ģenerāldirektorāts

¹¹ Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīva 2008/9/EK, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.).

¹² Padomes 1986. gada 17. novembra Trīspadsmitā direktīva 86/560/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana nodokļiem pakļautām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā (OV L 326, 21.11.1986., 40. lpp.).

¹³ OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.